

Til tín, Harri, lyfti eg nú mína sál

Orð: Torleif Johannesen, júlí 2018

Lag: Ásbjörn Berthelsen, mars 2020

1. Til tín, Harr-i, lyft - i eg nú mín - a sál, og sig - i, mín Gud, eg vil lít - a á teg! Tá
2. Til tín, Harr-i, lyfti - i eg nú mín - a sál, og hvíl - i í náð - i og sæl - u hjá tær. Tá
3. Til tín, Harr-i, lyft - i eg nú mín - a sál, tín gleð - i og frið - ur tá verð - a skal mín. Tú
4. Til tín, Harr-i, lyft - i eg nú mín - a sál, og stund - i, ja, stund - i bert stöð - ugt á teg. Tá

veit eg, hon kom - in er á rætt - a mál, um bert eg tær fylg - i á veg.
kveik - ir tú í mær títt kær - leik - ans bál, so á - vökt mitt lív í tær fær.
sign - ar meg Harr - i, tað er jú títt mál, tí góðsk - an og kraft - in er tín.
veit eg, eg ná - a skal á hægst - a mál, um stríð mær enn mót - ir á veg'.

Til tín, Harri, lyfti eg nú mína sál,
og sigi, mín Gud, eg vil líta á teg! 1)
Tá veit eg, hon komin er á rætta mál,
-um bert eg tær fylgi á veg.

Til tín, Harri, lyfti eg nú mína sál,
og hvíli í náði og sælu hjá tær.
Tá kveikir tú í mær títt kærleikans bál,
so ávökt mitt lív í tær fær.

Til tín, Harri, lyfti eg nú mína sál,
tín gleði og friður tá verða skal mín.
Tú signar meg Harri, tað er jú títt mál,
tí góðskan og kraftin er tín.

Til tín, Harri, lyfti eg nú mína sál,
og stundi, ja, stundi bert stöðugt á teg.
Tá veit eg, eg náa skal á hægsta mál,
um stríð mær enn mótir veg'.

1. Sl.25,1